

KIRŞEHİR AHI EVRAN ÜNİVERSİTESİ

Yayın No: 002

IV. ULUSLARARASI AHİLİK SEMPOZYUMU

“XIII-XVI. Yüzyıllarda Ahilik”

THE IV. INTERNATIONAL SYMPOSIUM OF AKHISM

27-29 Eylül / September 2018

KIRŞEHİR

BİLDİRİLER
II. CİLT

Kırşehir, 2019

IV. ULUSLARARASI AHİLİK SEMPOZYUMU

XIII-XVI. Yüzyıllarda Ahilik
27-29 Eylül 2018, KIRŞEHİR
-BİLDİRİLER-

Editörler:

Prof. Dr. Ahmet GÖKBEL
Doç. Dr. Ahmet DOĞAN - Doç. Dr. Ahmet GÜNDÜZ
Öğr. Gör. Fatih ÇİL

Haberleşme Adresi:

Kırşehir Ahi Evran Üniversitesi Rektörlüğü
Basın ve Halkla İlişkiler Müşavirliği
web: <https://basin.ahievran.edu.tr>
e-mail: basin@ahievran.edu.tr

Kapak Tasarım:

Emine ÇAKIR

Baskı:

NEYİR MATBAACILIK
Matbaacılar Sitesi 1341. cd. No: 62 İvedik - Ankara
Tel: 0312 395 53 00

© Bu kitabın bütün hakları Kırşehir Ahi Evran Üniversitesine ait olup elektronik/dijital ortam dâhil, herhangi bir şekilde çoğaltılması, yayımlanması yasaktır. Kaynak gösterilerek alıntı yapılabilir.

**İBN BATTUTA, ESERİ, ESERİNDE
ANADOLU ŞEHİRLERİ VE AHİLERİ**
IBNI BATTUTA AND HIS WORK, ANATOLIAN
CITIES IN HIS WORK AND AHI'S

Prof. Dr. Mustafa KESKİN
Emekli Öğretim Üyesi

Özet

Bu çalışmada İbni Battuta ve eseri hakkında geniş bir şekilde bilgiler verildiği gibi ünlü seyyahın gezdiği gördüğü ve eserinde bahsettiği yerler hakkında da geniş bilgiler verilmektedir. Ardından Anadolu şehirleri hakkında bilgi veren yazar seyahatnamenin 32. Bölümünden yaptığı alıntılarla bilgiler vermeye devam ederek eserde geçen Ahi, Ahiler; zaviyeler ve Ahilerin uyguladıkları adetlerinden de ayrıntılı bir şekilde bahsetmektedir.

Anahtar Sözcükler: İbni Battuta, Seyahatname, Ahi(ler).

Abstract

In this study, Ibn al-Battuta and his work are given a wide information about the famous traveler is seen as seen in his work, and also gives information about the places he mentions. Afterwards, the author, who gave information about Anatolian cities, continued to give information by quoting from the 32nd chapter of the travelogue. He mentioned in detail the traditions of Ahi, Ahiler, Zaviye and Ahis.

Keywords: İbni Battuta, Travelogue, Ahi(s).

İbn Battuta: Orta zamanların en büyük seyyahı, 1304'te Fas'ın Tanca şehrinde doğdu. 1368'de Merakeş kadısı iken vefat etti. Seyahatnamesi sayesinde dünya tarihinin en çok tanınan gezginlerinden biri oldu. Tasavvufa meyilli olup, katkıda bulunmuş, başlıca hevesi insanları, inançları ve gelenekleri tanımak olmuştur. Tüm gezileri hesap edildiğinde karşımıza 120.675 kilometrelik bir mesafe çıkmaktadır¹.

Eseri: Rihletü İbn Battuta Seyahatnamesi'dir. Esas adı "Tuhfetü'n-Nüzzar fi Garaibi'l-Emsar ve Acaibi'l-Esfar"dır². Seyahatnamenin içeriğinden kısaca bahsetmek gerekir. Buna göre: 1325'te Tanca'dan hac niyetiyle yola çıktığında 22 yaşındaydı. Afrika kıyılarını takip ederek İskenderiye'ye varır, burada ruhunda doğu ülkelerini görme hevesi uyanır. Kahire'ye, yukarı Mısır diye bilinen Said bölgesine gider. Kızıldeniz kıyısındaki Ayzab limanına geçer. Mısır Memluklarından bahsederken doğrudan "etrak" (Türkler) ve ülkeleri için de "bilad-ı Türk" (Türk Ülkesi) der³. 1326'da bugünkü Lübnan ve Suriyeyi içeren "biladü'ş-Şam'a" doğru yola koyulur. Sırasıyla Kudüs, Aclan, Akka, Sur, Sayda, Taberiye ve Antakya şehirlerini dolaşarak Dımaşk'a varır. Burada ikisi kadın, 14 âlimden icazet alır⁴. Şam'dan Hicaz'a gelerek ilk haccını yapar. Mekke'den çıkar, Kadisiye, Necef, Bağdat, Basra, Abadan ve Tuster yoluyla İsfehan'a varır, Şiraz'a yönelir, İrakeyn

¹ İbn Battuta Seyahatnamesi, s.XXIV.

² İbn Battuta Seyahatnamesi, s.XXIII.

³ İbn Battuta Seyahatnamesi, s.XXV.

⁴ İbn Battuta Seyahatnamesi, s.XXVI.

sultanı İlhanlı Ebu Said Bahadır Han'ın ilgi ve ikramına nail olur. İlhanlıların resmî teşkilatlarını öğrenmek için Tebriz'e gider, Altınordu, İlhanlı ve Memluklu devletleri arasında kurulan diplomatik ilişkiler ve İlhanlı Devletinin paylaşılması hakkında bilgiler verir. Seyyahımız Bağdat'a döner, Samarra ve Tikrit'ten geçerek Cizre, Sincar, Nusaybin ve Mardin'i gezer, Artuklu Karaarslan'dan övgüyle bahseder⁵. 1327-1330 tarihleri arasında Arap şehirlerinde kalmış, üç kez haccetmiş, Cidde'den Taiz, San'a ve Aden şehirlerini dolaşarak Yemen hükümdarı Türkmen soylu Nurettin Resuloğlu ile görüşür. Doğu Afrika kıyılarını gezer, Somali, Kenya, Tanzanya limanlarına uğradıktan sonra Umman'a geçer. Burada Hürmüz limanına geçerek Basra Körfezi'nin İran kıyılarını dolaşır ve Hürmüz sultanı Kutbettin Turan Şah ile ilgili bilgiler verir⁶.

İbn Battuta Mekke'ye döndükten sonra Kızıldeniz sahilinde Ayzab'da karaya çıkar, Nil boyunca Kahire'ye varır, Gazze'ye geçer, sahil yolu ile Lazkiye'ye ulaşır, nihayet bir Ceneviz gemisine binerek, kendi ifadesiyle "Türkiye"ye açılır ve Alanya'da karaya çıkar. Onun Anadolu gezileri 1332'de başlamıştır⁷. Bu cümleden olmak üzere Isparta, Akşehir, Denizli, Tavas, Muğla, Milas, Barçın, Konya, Sivas, Erzurum, Erzincan, Niğde, Aksaray, Kayseri, Ayaslug, Manisa, İzmir, İznik, Bursa, Mekece, Geyve, Sakarya, Göynük, Bolu, Kastamanu, Sinop'u gördükten sonra buradan denize açılarak Kırım'ın Kerç limanına çıkmış, Deşt-i Kıpçak'tan geçerek, Kazan şehrine varmış, Sultan Özbek 'le görüşmüş, Sibiryaya anlamındaki (Karanlıklar ülkesi demek olan) Arzû'l-zulmet'e varmış, bir Bizans prensesi aynı zamanda Sultan Özbek'in hatunu olan Baylun Hatun'un kabileleriyle Suğdak, Baba Saltuk (Dobruca) yoluyla Konstantiniyye'ye gelmiştir⁸.

İbn Battuta İstanbul'dan tekrar Karadeniz'in kuzeyine gitmiş, Ural nehrinin Hazar'a kavuştuğu yerdeki Saraycık'a varır "Türkler'in en güzel şehridir" diye nitelendirdiği Harizm'e ulaşır. Semerkant'a geçer, Çağatay Hanı Tarmaşirin ile görüşür. Horasan'ın büyük şehirleri Herat, Cam, Tus, Serahs ve Bistam şehirlerini dolaşır doğuya dönerek Hindukuş dağları uzanır ve 1333'te İndus vadisine gelir. Delhi Türk Sultanlığına giren seyyah 1334 yılı Temmuzuna kadar Delhi'de kalır⁹. İbn Battuta Hindistan'da yedi yıl kaldıkta bulunur. Kalküta'ya iner ve Malabar sahillerinden Maldivler'e açılır. 1,5 yıl kalır, Seylan'a gider ve Serendip dağına çıkar¹⁰. Buradan Bangladeş kıyılarına, oradan da Cava ve Sumatra'ya geçer, Malaka boğazından geçerek Malezya ve Kamboçya'yı görür. Çin'e açılan seyyah Hanbalık'a (Pekin) götürülür. Çin'de o zaman hâkim olan Moğol hanedanı Müslüman tacirlere iyi davranmaktadır¹¹.

İbn Battuta Çin'den Sumatra'ya, oradan Basra Körfezine gelir, artık dönüş yolundadır.

⁵ İbn Battuta Seyahatnamesi, s.XXVII.

⁶ İbn Battuta Seyahatnamesi, s.XXVII.

⁷ İbn Battuta Seyahatnamesi, s.XXVIII.

⁸ İbn Battuta Seyahatnamesi, s.XXIX.

⁹ İbn Battuta Seyahatnamesi, s.XXIX.

¹⁰ İbn Battuta Seyahatnamesi, s.XXX.

¹¹ İbn Battuta Seyahatnamesi, s.XXXI.

Bağdat ve Suriye üzerinden Mısır'a gelir. 1349 yılında İskenderiye'den Tunus'a gider, burada bir Katalan gemisine binerek Sardunya'ya gelir Cezayir'e açılır, 1350 yılı Kasım ayında Fas'a ulaşır, Endülüs'e geçer, Gırnata'ya varır, geri dönerek Merakeş'e gelir. Buradan Büyük Sahra'yı kuzeybatıdan güneybatıya arşınlayarak Nijer'in girmiş, siyahların zengin ve müreffeh ülkesini görmüş, Sultan Mensa Süleyman ile görüşmüş, 1353 de Fas'a dönmüştür¹².

Anadolu Şehirleri: Seyahatnamenin 32.bölümü XIV. yüzyıl Anadolu'su ile ilgilidir¹³. Anadolu İbn Battuta'ya göre "Diyarı Rum" yahut "Berrüt-Türkiye" yani Türk toprağıdır. Eskiden Roma ülkesiyken Müslümanlar orayı İslam'a açmıştır. Bu ülke dünyanın belki en güzel memleketidir. Allah Teâla güzellikleri öbür ülkelere ayrı ayrı dağıtarken, burada hepsini bir araya toplamış, **dünyanın en güzel insanları, en temiz kıyafetli halkı** burada yaşar, **en leziz yemekler** burada pişer. Allah Teâla'nın kulları içinde **en şefkatli olanlar** buranın halkıdır. Şöyle denilir. **Bolluk ve bereket Şam diyarında, sevgi ve merhamet Rum'dadır**¹⁴.

Zaviyeler: Türk ülkesinde, gelip geçenlerin uğrak yeridir. Seyyahımız Anadolu'da **ikramda bulunmaktan geri durmuyorlardı.** Türk ülkesinde **kadınlar yüzlerini örtmezler, bizimle vedalaşırlar, üzüntülerini gözyaşı dökerek belli ederlerdi.** Anadolu'da ekmek diğer günlere yetecek kadar haftada bir gün pişirilir. "Ekmek günü" nde erkekler ekmek ve yemeklerle gelirler ve **bunları size kadınlar gönderdi, sizden hayır dua bekliyorlar** derlerdi¹⁵.

Şu anda diyar-ı Rum'da (XII. XIV. yüzyıllar) Müslüman Türklerin yönetimi altında yaşayan Bir hayli Hristiyan vardır. **Berrüt-Türkiye**'de halk, **İmam-ı Azam Ebu Hanife Hazretleri'nin mezhebindedir. Hepsi ehl-i sünnet olup, aralarında Kaderi, Rafizi, Mu'tezili ve Harici vb. sapkın bulunmamaktadır.** Ancak haşış yemekten çekinmiyorlar¹⁶.

Alaiye (Alanya): Seyyahımızın Türk ülkesinde adım attığı bir sahil şehridir. **Ahalisi tümüyle Türkmen'dir.** Güneyin tüccarları buraya gelip alışveriş ederler. **Kerestesi** boldur ve güney ülkelerinde ihraç edilir. Şehrin üst tarafında Ulu Alâeddin Keykubat tarafından yapılmış sarp bir kalesi vardır. İbn Battuta burada şehrin kadısı Celaleddin Erzincanî ile kale Camii'nde Cuma namazı kılmış¹⁷.

Antalya: Genişlik, güzellik ve ihtişam bakımından dünyanın en güzel şehirlerindenidir. Hristiyan tüccarlar, Rumlar ve Yahudiler kendilerine mahsus mahallelerinde oturuyorlar. Şehrin yöneticileri etrafı surla çevrili müstahkem bir yerde oturuyorlar. Müslümanlar şehrin merkezinde yaşıyorlar. Etrafını bir sorun kuşattığı şehir merkezinde **ulu camii,**

¹² İbn Battuta Seyahatnamesi, s.XXXII.

¹³ İbn Battuta Seyahatnamesi, C.I, s.400-461.

¹⁴ İbn Battuta Seyahatnamesi, C.I, s.400.

¹⁵ İbn Battuta Seyahatnamesi, C.I, s.401.

¹⁶ İbn Battuta Seyahatnamesi, C.I, s.401.

¹⁷ İbn Battuta Seyahatnamesi, C.I, s.402.

medrese, hamamlar, planlı ve çok sayıda ve zengin çarşılar bulunmaktadır¹⁸. Bağ bahçeleri çoktur, meyveleri lezzetlidir. **Kamereddin** dedikleri kayısısı nefistir. Kuru yemiş ihraç edilir, soğuk gözeleri ünlüdür. **Cuma camiinde** her gün ikindiden sonra güzel sesli gençlerin **fetih, mülk ve amme surelerini** okumaları köklü bir adetmiş¹⁹. Antalya hâkimi Yunus Beyoğlu Hızır Bey olup, kendisini ziyaretle iltifatına mazhar olmuş²⁰.

Burdur: Etrafı çaylarla bahçelerle çevrili ufak bir şehirdir. Kalesi dik bir dağın tepesindedir. Burada **yöre hatibinin** evinde konaklamış. **Ahilerin** bahçesinde birbirlerinin dillerini bilmeden ve tercümana ihtiyaç duymadan bir gün geçirmiş. Buradan **Isparta'ya** hareket etmiş, Isparta da bakımlı bir şehir, zengin çarşılı her yanında çaylar akan, bağı bostanı bol bir belde imiş. Burada **yöre kadısının** evinde konuk olmuş²¹.

Eğirdir: Çok kalabalık bir şehirmiş çarşıları şirin ve zenginmiş, çevresi ağaçlık ve bahçelikmiş. Suyu tatlı bir gölü bulunuyor. Ulu cami karşısındaki **medreseye** inmiş. Medresenin hocası Mısır ve Suriye'de eğitim görmüş, güzel ve akıcı Arapça konuşan, erdemli, nükteli ve bilgin kendisini konuk eden **Muslihiddin** adlı biriydi²². Anadolu ulular bir ölüye feryad ü figan etmezlermiş²³.

Ahiler: Ahiler, Anadolu'ya yerleşmiş Türkmenlerin yaşadıkları her yerde, kasaba, köy ve şehirlerde bulunmaktadırlar. Gelen misafirleri ağırlama, onlarla ilgilenme, iâşe ve ibatelerini sağlama, eşkıyanın ve vurguncuların elinden kurtarma, haydutlara katılanları temizleme gibi konularda, dünyada bunların eşine rastlanmaz. Ahi, sanatının ve zanaatının erbabını toplayan, işi olmayan genç bekârları da bir araya getiren adamdır. Onlar Ahi'yi başlarına geçirirler ki, fütüvvet denen şey de budur²⁴.

Ahi şeyhi (Bey'in temizlik ettiği yerde) bir zaviye yaptırır. Halı, kilim, kandil gibi gerekli eşyayla donatır. Zaviyeni mensupları geçimliklerini elde etmek için çalışırlar, günlük kazançlarını ikinci sonrası Şeyhe verirler. Bu parayla zaviyenin ihtiyaçları karşılanır, birlikte yaşamak için gerekli yiyecekler, meyveler satın alınır. Mesela; beldeye bir yabancı gelmişse, onu hemen zaviyede misafir ederler, ayrılışına kadar yiyeceklerden ikram ederler. Zaviye halkı, bir yabancı ve misafir olmasa bile, yemeği birlikte yerler, türkü söylerler, raks ederlerdi. Zaviye halkına fityan (yiğitler: ehl-i fita) deniliyor. Onlardan daha ahlaklı ve erdemlisi dünyada görülmemiştir. Yolculara ilgi ve saygıda, sevgi ve kolaylıkta Şiraz ve İsfahanlılardan daha ileri düzeydedirler. Türkçe, zaviyelerin dili idi. Gündüz kazandıklarını geceleyin harcarlardı. Antalya'da muhteşem, Anadolu'nun en güzel halı ve kilimleriyle döşenmiş, Irak camından mamul, sayısız avizeyle aydınlanmış pırl pırl bir mekân olan bir zaviye ye gittik oturma salonunda 5 adet uçayaklı şamdan

¹⁸ İbn Battuta Seyahatnamesi, C.I, s.403.

¹⁹ İbn Battuta Seyahatnamesi, C.I, s.403.

²⁰ İbn Battuta Seyahatnamesi, C.I, s.404.

²¹ İbn Battuta Seyahatnamesi, C.I, s.406.

²² İbn Battuta Seyahatnamesi, C.I, s.406.

²³ İbn Battuta Seyahatnamesi, C.I, s.407.

²⁴ İbn Battuta Seyahatnamesi, C.I, s.404-405.

yanında yağ dolu bakır kaplar ve bakımı ile görevli çerağcısı vardır mecliste bir grup delikanlı vardı ki sırtlarında kaban ayaklarında mes bellerinde bıçak başlarında takke ve üzerinde serpuşları bulunmaktadır meclislerin ortasında misafirleri ayrılmış bir peyke alçak tahta sedir bulunuyordu.

Ahiler, misafirperverlikte yarışan yiğit adamlardır²⁵. Denizli’de Ahi Sinan’ın zaviyesinde misafir olduğunda, yiyeceğini yemiş, dinlenmiş, hamama götürülmüş, bütün hizmeti görülmüştür. Hamamdan çıkınca büyük bir sofra kurulmuş, meyveler, tatlılar ikram edilmiş, Kur’an-ı Kerim’den bazı bölümler okuyan hafızlar dinlenmiş, ardından sema edilmiş.

Ahi yiğitlerinden oluşan zenaat erbabı, davul, zurna ve borularıyla, kendi mesleklerini gösteren bayraklarıyla Ramazan Bayramı’nda arz-ı endam ediyorlar²⁶. Her sanat erbabı yanında getirdiği koyun, öküz ve ekmek yüklerini taşıyor, mezarlıkta kestikleri kurbanları ekmekle beraber fakir fukaraya dağıtıyorlardı. Denizli’de bayram alayı kabristandan başlıyor, oradan bayram namazına gidiliyor. Kayseri’de Ahilerden Emir Ali’nin zaviyesinde konakladık. Kendisini Ahilerin önde gelenlerinden. Aynı zamanda şanlı bir beydir. Şehrin ayan takımından bir cemaati vardır. Zaviyesi sağlam yapılı ve gördüklerimizden en güzellerinden biridir. Yöre Töresi: Hükümdar bulunmadığı takdirde, Ahiler şehirde idareye ellerinden alıyor, bir nevi hükümet ediyorlar²⁷. Ahi, gücü ölçüsünde gelen-gideni ağırlar, giydirir, altına binek verir, davranışlarıyla, buyrukları ve ata binışleri ile tıpkı bir hükümdar gibi hareket ederdi²⁸.

Ahi Çelebi, Sivas’ta ahilerin ileri gelenlerinden, gayet nüfuslu olanlarından biridir. Eretna Beyi Alâeddin Eretna’nın saygısını esirgemedi kimsedir. O’nun zaviyesinde, hem ahilerin, hem de beyin konuğu olarak 6 gün kalmışlar. Hükümdar kendilerine at, elbise ve para göndermiş²⁹.

İbn Battuta, ziyaret ettiği Amasya, Gümüşhane, Erzincan ve Erzurum’da hep ahi zaviyelerinde kalmış, ayarlanmış ve yolcu edilmiş³⁰. Seyyahlarımız geri dönerek, sırasıyla Birgi, İzmir, Manisa, Ayasluğ, Bergama, Balıkesir ve Bursa’ya gelir. Balıkesir’de Ahi Sinan’ın zaviyesinde konaklar. Bursa’da Türkmen hükümdarlarından birinin yaptırdığı zaviyede kalmış³¹. Ahi Şemseddin’in zaviyesinde misafirken aşure günü (10 Muharrem) akşamı büyük bir ziyafet düzenlenmiş, ordu kurmayları ve halk davet edilmiş, birlikte iftar edilmiş, güzel sesli hafızlar Kur’an okumuş, Vaiz Mecdeddin Konevi etkili bir vaaz vermiş, sonra sema ve raksa kalkılmış³². İznik’e yöneldiklerinde Gürle kasabasında ge-

²⁵ İbn Battuta Seyahatnamesi, C.I, s.409.

²⁶ İbn Battuta Seyahatnamesi, C.I, s.410.

²⁷ İbn Battuta Seyahatnamesi, C.I, s.415.

²⁸ İbn Battuta Seyahatnamesi, C.I, s.416.

²⁹ İbn Battuta Seyahatnamesi, C.I, s.417.

³⁰ İbn Battuta Seyahatnamesi, C.I, s.417-418.

³¹ İbn Battuta Seyahatnamesi, C.I, s.428.

³² İbn Battuta Seyahatnamesi, C.I, s.428.

ceyi bir ahi yiğidinin zaviyesinde geçirmişler³³. Mekece'de bir fakihin evinde, Geyve'de bir ahi zaviyesinde konaklamışlar³⁴. Buradan Yenice'ye gidiyorlar, bir Ahi zaviyesi buluyorlar, yemek yiyorlar ve Göynük'e yöneliyorlar. Burası küçük bir yerdir, halkı Hristiyan Rum'dur, sadece bir hane Müslüman vardır, zaviyesi yoktur, derken Mudurnu'ya gelirler³⁵. Yolda bir derviş zaviyesinde konuk olmuş, burada bir Ahi zaviyesinde inmişler. Yolcuları çokmuş, hayvanlarını çarşıdaki tavlaya bırakmışlar³⁶. Bolu'da ahi yiğitlerinden birinin zaviyesinde konaklıyorlar. Adet gereği kış boyunca zaviyenin bütün bölümlerinde ocaklar aralıksız yanarmış³⁷. Zaviyenin her kısmının bacası var, duman çıkıp gidiyor, tekke içinde yayılmıyor. Zaviyeye vardıklarında ocakların yanar buluyorlar, ısınıyorlar, çeşitli yemek ve meyveler getiriliyor: "Hak Teâla yabancılara, gariplere şefkat ve merhamet gösteren, gelip geçenlere yardım eden, kucak açan, misafirleri kendi akrabalarıymışçasına bağrına basan bu dervişlere en güzel mükafat versin"³⁸.

Oradan Gerede'ye gidiyorlar, Cuma namazını Bu şehirde kılıyorlar, bir zaviyeye konaklıyorlar, Safranbolu'da bir medresede kalıyorlar. Bütün davetlilerle yemek yiyorlar, yavaş sesli hafızlardan Ku'ran-ı Kerim dinliyorlar, meclis sonrası ayrılıyorlar³⁹. Buradan 40 gün kaldığı Kastamonu'ya gidiyorlar, bir şeyhin zaviyesinde iniyorlar⁴⁰. Kastamonu gezdiği şehirlerin en ucuz imiş. Kastamonu hükümdarı, Candaroğlu Şücaeddin Süleyman'ın âdeti ikindiden sonra umumi meclis kurmaktır. Sofralar hazırlanır, kapılar açılır, yolcu, köylü şehirli, yabancı kim varsa gelir, kimse geri çevrilmez, herkese bir şeyler ikram edilir, özel divan ise sabahleyin erkenden kurulur⁴¹. Yolda, ülkenin en güzel ve en büyük zaviyesinde konaklıyorlar. Buradan ayrıldıktan sonra geceyi ıssız yüce bir dağ başında Kastamonulu Ahi Nizamettin nin yaptırdığı zaviyede geçiriyorlar⁴². Yolcuların yiyecek masrafları, o zaviyeye vakfedilen bir köyden karşılanıyor. Buradan, gayet kalabalık ve büyük bir şehir olan Sinop'a yöneliyorlar, Şehre giriyorlar. Ahi İzzettin Çelebi'nin deniz kapısı civarında bulunan zaviyesinde konaklıyorlar. Tam tepede bulunan zaviye Hızır-İlyas makamı diye bilinir. Dağın eteğinde Peygamberimizin mübarek arkadaşlarından birini türbesi bulunur. Ulu Camisi, gördüğümüz mabetlerin en güzelleri arasındaymış. Pervane Muineddin Süleyman tarafından yaptırılmış⁴³.

³³ İbn Battuta Seyahatnamesi, C.I, s.430.

³⁴ İbn Battuta Seyahatnamesi, C.I, s.432.

³⁵ İbn Battuta Seyahatnamesi, C.I, s.433.

³⁶ İbn Battuta Seyahatnamesi, C.I, s.435.

³⁷ İbn Battuta Seyahatnamesi, C.I, s.437.

³⁸ İbn Battuta Seyahatnamesi, C.I, s.437.

³⁹ İbn Battuta Seyahatnamesi, C.I, s.438.

⁴⁰ İbn Battuta Seyahatnamesi, C.I, s.439.

⁴¹ İbn Battuta Seyahatnamesi, C.I, s.440.

⁴² İbn Battuta Seyahatnamesi, C.I, s.441-442.

⁴³ İbn Battuta Seyahatnamesi, C.I,s.442.